

فَوَسَّفَتَاوَهُشَلَا اُوْعَبَّتَاوَاةَالصَّلَا اُوْعَاضَا فُلَحْمُوْدَعَبَنَمَفَلَحَف
اِيَعَنُوْقَلِي

نَوْمَلطِيَاوَاةَنَحَلَا نُوْلُخَدِيَاكَللُوْأَفَاَحَلَاصَلَمَعَوَنَمَاوَابَاتَنَمَالا
اِيَش

«Бас, уларнинг ортидан бир ўринбосарлар қолдики, улар намозни зое қилиб, шаҳватларга эргашдилар. Бас, тезда ёмонликка йўлиқурлар. Магар ким тавба қилса ва иймон келтириб, амали солиҳ қилса, бас, ана ўшалар жаннатга кирурлар ва ҳеч зулм қилинмаслар», деган (59-60-оятлар).

Аллоҳ таоло Фурқон сурасида:

هُلَلَا مَّحَيَّتَالسَّفَنَلَا نُوْلُتَقِيَاوَاةَالا هَلَلَا عَمَنُوْعُدِيَا نِيْدَلَاو
اِمَاثَا قَلِيَاكَلذَلَعَفِيَا نَمَوَنُوْنَزِيَاوَوَقَحَلَابَالا

اَنَا هُمَهَيَفُ دُلْحَيَاوَاةَمَايَقَلَا مَوِيَا بَادَعَلَا هَلَفَعَا ضِيَا

مَوَاتَايَسُ هَلَلَا لِدَبِّيَاكَللُوْأَفَاَحَلَاصَلَمَعَوَنَمَاوَابَاتَنَمَالا
اِمِيَحَّرَا رُوْفَعُ هَلَلَا نَاكُوتَا نَسَحَا

«Улар Аллоҳ билан бирга бирор илоҳга илтижо қилмаслар. Аллоҳ (ўлдиришни) ҳаром қилган жонни ноҳақдан ўлдирмаслар. Зино қилмаслар. Ким ана шуни қилса, уқубатга дучор бўлур. Қиёмат куни унинг азоби бир неча баробар кўпайтирилур ва у(азоб)да хор бўлиб, мангу қолур. Магар ким тавба қилса, иймон келтириб, солиҳ амал қилса, бас, Аллоҳ ана ўшаларнинг ёмонликларини яхшиликларга алмаштирур. Аллоҳ ўта мағфиратлидир, ўта раҳмлидир», деган (68-70-оятлар).

2. Яхши амаллар.

Маълум гуноҳларни қилган мўмин одамнинг дўзахга кирмай қолишига сабаб бўладиган амаллар тоифасига ҳасанот – яхши амаллар ҳам киради.

Аллоҳ таоло Худ сурасида:

نُبِهْدِيَا نَسَحَلَا نَالِيَلَلَا نَمَ اَفَلُرُو رَاهَنَلَا يَفَرَطَاةَالصَّلَا مَقَاو
نِيَاكَلذَل اَذَلَلَا يَرْكُذَلذَلَايَسَلَا

«Албатта, яхшиликлар ёмонликларни кетказади», деган (114-оят).

Мўмин киши томонидан қилинган ҳар бир яхши иш ёмонликларни кетказади ва ўз эгасининг дўзахга киришдан сақланишига сабаб бўлиши мумкин.

هَلْ لَعَلَّ لِي صِلَهِ لَوْلَا أُسْرَ يَلْ لَاقَ: لَاقُ هُنَّ عُلُ لَوْلَا يَضْرَرُ رِذَى بَأْ نَعِ
قَلَاخَ وَ، اَهُمْ مَتَّعَ نَسْخَ لَاقِ عَيْسَى لَاقِ بَتَّ أَوْ تَنْ كَ أَمْ تُحِ لَوْلَا قَاتَا: مَلَسُو
يُذِمُّ رَّتْ لَاقِ هَاوَرِ. «نَسَحَ قُلُحْ بَسَانِ لَوْلَا»

Абу Зарр розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам менга:

«Қаерда бўлсанг ҳам, Аллоҳга тақво қил. Ёмонликка яхшилиқни эргаштир. Бу уни ўчиради. Одамларга ҳусни хулқ ила муомала қил», дедилар».

Термизий ривоят қилган.

3. Мусибатлар.

Маълум гуноҳларни қилган мўмин одамнинг дўзахга кирмай қолишига унга бу дунёда етган мусибатлар ҳам сабаб бўлади.

لَاقِ مَلَسُو هَلْ لَعَلَّ لِي صِلَهِ بِنِّ لَاقِ نَعِ: هُنَّ عُلُ لَوْلَا يَضْرَرُ رِذَى بَأْ نَعِ
«لَاقِ مَلَسُو، يَدَّ أَلَوِ، نَزَحَ أَلَوِ، مَهْ أَلَوِ، بَصَوِ أَلَوِ، بَصَنَنْ مَلَسُ مَلَّ ابِي صِيْ أَمِ»
نَاخِي شَلَّ هَاوَرِ. «هَأَيَّ اطَّحْ نَمِ أَوْبُ هَلَّ لَاقِ رَفَكَ أَلِ أُهُكْ أَشِيْ عَكْ وَشَلَّ لَاقِ تَحَّ مَغِ»

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Мусулмонга қай бир мусибат: ҳорғинликми, беморликми, ташвишми, маҳзунликми, озорми, ғам-ғуссами, ҳаттоки, тикан киришими, етадиган бўлса, албатта, Аллоҳ улар ила унинг хатоларини каффорат қилур», дедилар».

Икки шайх ривоят қилганлар.

نَمِ أَمِ: لَاقِ هَلَّ لَوْلَا أُسْرَ يَلْ لَاقِ نَعِ: لَاقُ هُنَّ عُلُ لَوْلَا يَضْرَرُ رِذَى بَأْ نَعِ
أَمِ كَ وَتَأَيَّ يَسِ أَوْبُ هَلَّ لَاقِ رَفَكَ أَلِ أُهُكْ أَشِيْ عَكْ وَشَلَّ لَاقِ تَحَّ مَغِ
نَاخِي شَلَّ هَاوَرِ. «هَأَقَرُّوْ عَرَجَّ شَلَّ لَاقِ طَحَتْ»

Абдуллоҳ розияллоҳу анҳу айтадилар:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Қай бир мусулмонга бирор мусибат етса, бирор тикан кирса ҳам, албатта, Аллоҳ унинг сабабидан ўша банданинг ёмонликларини худди дарахт ўз баргларини тўкканидек тўкадир», дедилар».

Икки шайх ривоят қилишган.

«Сунний ақийдалар» китоби асосида тайёрланди